

1849-08-25

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Nysø

Modtagersted:
Liselund

Omtalte personer:
Svend Grundtvig
D.G. Monrad
Betty Saugmann
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver om at rejse til Falster og besøge D.G. Monrad. Hun skriver også om deres fremtidige økonomi, og betoner, at de ikke behøver så mange midler for at kunne leve godt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 3 nr. 12

Kjøbenhavn den 25de August 1849

Det er ret kjedsommeligt at vore Breve saadan krydser hinanden. Et paar Timer efter at jeg havde sendt mit Brev afsted, kom Dit, til min store Overraskelse og ubeskrivelige Glæde, jeg havde slet ikke tænkt mig at jeg fik Brev før næste Thorsdag, tænk Dig saa min Henrykkelse da jeg saa det. Jeg skriver nu strax igjen for om muligt at bringe det i bedre Orden; men endnu mere fordi jeg dog er bange for at min Plan ikke kan gaae om, eller at Du skal gjøre det blodt for at formilde mig, men egentlig imod Din egen Lyst [vil Du ikke helst male, medens Indtrykkende er friske?] Desuden har jeg ogsaa faaet at vide, at Monrad dog er hjemme i September, men derimod borte i Oktober. Man kan jo ikke faae baade i Pose og Sæk, saa det er meget bedre at opgive Brylluppet, og blive ved det gamle. Saa snart Du kan sige mig bestemt hvad Dag

●2●

eller idet mindste hvad Uge Du kan reise, saa vil jeg skrive til Fru Monrad og Betty.

Hvad Dine mange Penge skrupler angaar, saa har jeg slet ikke været oplagt til at gaae ind paa dem, jeg har næsten leet ad dem. Hvorfor skulde vi ikke komme ud af det? Vi er jo begge nøisomme og bryder os hverken om Mad eller [?Stads], du skal see, vi kan komme ud af det med Lidt. Meta bruger henved 400 rigsdaler om Aaret til Husholdningen. Vi kunde vist nøies med noget mindre; naar Du saa regner til Sommereiserne, maae Du regne noget fra Husholdnings pengene, saa i den Tid koster det jo kun for Pigen. Du maae slet ikke tænke paa at indskrænke Dig, det var jo Galskab, lad os bare roligt see Tiden an, saa kommer nok den Tid, hvor Du kan skaffe nok til os begge;

●3●

Dine Indkomster har dog bestandigt taget gradvist til. Jeg kan ikke nægte, at jeg tænker med Grue paa flere Sommre skilt fra Dig og derimod med Fryd paa sommeren sammen med Dig; men paa den anden Side er der noget saa dejligt i Forlovelses tiden, saa opstemt og sorgløst som dog vist ingen anden Tid før. Jeg er saa glad og lykkelig saa det er mig umuligt at være ængstelig;

Jeg læste engang en Mands Levnet, en Tydskers, Stilling hed han, der var Meget i, som jeg ikke holdt af; men der var en forunderlig urokkelig Tillid til Forsynet; han havde lært den i sit Hjem og han bevarede den hele Livet igjennem. Han havde aldrig mere end hvad han brugte i Øieblikket, men han led aldrig Mangel; ofte havde han ikke en Skilling; men han tabte ikke Modet, Han var overbist om at Hjælpen var nær, og paa de forunderligste Maader kom den ogsaa i det oplagte Øieblik. Den rørte mig, da jeg læste den, der var Noget barnligt uskyldigt i selv hans Tanke og Handle – Men Da,

●4●

han var ogsaa elsket af Alle, og skjønt han maatte gennemgaae mange mange svære Lidelser og Kampe, bevarede han dog alletider denne Barnlighed.

Nogle af Dine Spørgsmål vil Du faae Svar paa i mit sidste Brev.

Svend har faaet vort Brev og det er ogsaa hans Hensigt at svare, men endnu er det ikke skeet. [?] har det desværre kun Temmelig vanskeligt.

Søndag Morgen

Igaar Aftes har jeg skrevet næsten som om jeg troede Du var altid [?]; det er dog slet ikke min Mening, jeg veed godt det er kun Perioder, og at Du vist [?maaske]har [?] det naar Du læser dette. Saadan gaar det altid med Breve, naar man faar Svaret har man som oftest glemt hvad der bevægede sig i Een, da man skrev; men paa den anden Side kan Breve ogsaa undertiden indeholde Ting, som maaske aldrig var bleven sagt; dejlige er de ialle Tilfælde, og ikke for alt i Verden vilde jeg undvære Dine, eller det, at kunne skrive Dig til. Hvad skal det betyde saadan at blive daarlig? Det kan jeg virkelig ikke tillade, især naar Du er saa langt borte, saa jeg ikke kan see Let Dig. Farvel Du kjære velsignede Ven. Din Georgia

/Synes du ikke der har været mere Ligevægt i mine sidste Breve! Det forekommer mig i [?] samledes ogsaa med min Stemning./

[illegible]

[illegible]